

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

0
mm
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

Farvel fra Verden.

Tvende Afskeds = Sange

A af

Ole Sivertsen.

Baagens Arrest i October 1862.

Mel. Herre jeg har handlet ilde.

Christne Sjael! kom at flue, Kom at see min Ende her!
Nu maa du for Synden grue, Om du den end haver kjær,
Vil du Synden ei forsage, Volder den dig største Skade.

2. Megen Modgang, Sorg og Nøde, Gjorde mig af
Livet kjed; Jeg mig græmmet nær tilbøde, Udaf Utaalmo-
dighed; Fristelser til mig da baster Dg jeg sank i største Laster.

3. Nu maa jeg for Synden dødes, Flytte bort fra dette
Sted, For min store Synd og Brode, Sankes jeg i Graven
ned. Christen! ud paa Vagt at stande, Lad ei Synd dig
overmande

4. Lad ei Synden dig bedaare, Sky den onde Sjales-
Pest! Græd for Jesum Bedrings-Taare, Tjen du hannem,
han er bedst, Lad dig ei i Synden blinde, Sky alt Ondt
du faar i Sinde.

5. Tænk paa mig, naar Modgangs Bønde Bryder ind
til Liv og Sjal; da skal du i Troen stande Til vor Gud
og Frelser kjær, Bede ham om Kraft at bære Sorgen og
taalmødig vare.

6. Tænk paa mig, naar Syndens Lyster, Spirer frem
udi dit Bryst; Naar du dig af Synden bryster, Dg ud-
over den med Lyst, Naar dig Synden sod vil vare, Lad
dig da ved mig lidt lære.

7. Vil du Synden frit udøve, Vil du ei ombende dig,
Da kan den din Lykke rove. See! hvor det er gaaen mig,
Kan Guds Mand dig aldrig standse, Maa din Sjal til
Selved' handse.

8. Grib til Bønnen - dette Raaben, Hen til Jesum strar
at gaa, Kjømp og strid med Suk og Raaben, Beed om Lys
og Kraft at faae, Saa du seer din Synds Glende, Dg
faar Kraft dig at ombende.

V box 28:834

9. Men o Sjæl! som sørger saare, Over dine Synder stor, Kan du ingen Redning spore? D! betragt Guds sande Ord, Der kan du en Balsom finde, Som din Smerte kan forlindre.

10. Spørger du med Sorg og Smerte, Hvordan skal jeg salig bli? Læg dig det Guds Ord paa Hjerte, Tro paa Jesum er du fri; Han har os med Gud forsonet, Den Bødsfærdig' himmelkronet.

11. Dog-hvad vil jeg mere sjuuge; Verden er af Sange fuld, Thi min usle Syndetunge, Prøv din Tro om den er Guld, Som ei Jlden kan fortære, Tro — som kan til Himlen bære.

12. Bort fra Verden, Synd og Jammer, Bort fra Modgang, Sorg og Rod, Bort fra Løgn, og Strid og Klammer, Bort fra Tidens Tryk og Stød, Bort fra Arbeid' Sved og Moie, Længes jeg nu til det Høie.

13. Bort fra Elagtninge og Benner, Bort fra dem jeg gjorde glad, Bort fra dem mig ikke kjender, Bort fra Verdens Synde-Stad, Bort fra dem, som ere glade, Skal jeg ud ved Døden drage.

14. Bort ifra Jer. Herrens Benner, Som saa tidt har gjort mig glad; I, som Jesum troelig tjener, Trøstens Ord til mig I kvad; Mit Farvel jeg Alle siger! Op til Himmelen jeg higer!!

15. Bort fra Legemet — det Fængsel, Hvor min Sjæl er sørget træt, Udaf Modgang, Synd og Trængsel, Udaf Strid er kjed og mæt; Døden skal mit Fængsel sprænge, Jeg til Himmelen indtrænge.

16. Sandt jeg føler dybt min Skade, Dybere end Mange troer! Mine Dage blir ei glade. Mens jeg her i Støvet boer. Men jeg veed min Frelser døde, Og betalte al min Brøde.

17. Al min Tro og Haab er grundet, Paa vor Frelser Jesum Christ! Han for mig har Seier vundet, Dette tror og veed jeg vist, Er jeg end den grovest bleven, Er min Synd af ham bortdreven.

18. Hermed vil jeg Farvel sige Til jer Alle hvo I er! Lad min Bortgang Jer berige, Til at faae vor Frelser kjær, Tro paa ham, og ham adlyde, Det skal ingen Sjæl fortryde.

19. Nu jeg gaar i Dødens Dale, Led mig selv o Jesu Christ! Lad min Aand for dig da tale, Saa jeg tror det

fast og vist, At du har min Synd tilgivet, Og jeg indgaar frit til Livet!

Mel. Hjertelig mig nu længes.

Nu har I Christne høret, Hvordan det gif mig her; Har det og Eder røret At faae Gud mere kjær. Kan du nu Synden hade Og angre den for Gud, Da skal forvist din Skade Og Brøde slettes ud.

2. D kunde jeg kun bringe, Din Sjæl til Gud at gaa, Som sig i Synden svinger Og ikke tænker paa, Hvad Enden den vil blive Om du fremture vil Og dig kun frit hengive, Til Syndens Løkkepil.

3. Du som af Modgang trykkes Og er af Sorgen kjed, Fordi dit Haab mislykkes Og ikke finder Fred, Dig vil jeg kjærlig raade, Til Jesum hen at gaa Og klage al din Waade — Hos Ham er Hjælp at faa.

4. Du som for Synden gruer Og bange er for Gud, Fordi dig Løven truer For Brud paa Herrens Bud, — Vær du kun ikke bange, Besejnd din Synd for Gud, Skjønt de er' fæl og mange Vil Gud dem slette ud.

5. Vor Gud er Kjærligheden, Trøst dig dermed o Sjæl, Som ei har fundet Freden, Men er en Lovens Træl, Er du bedrovet bleven For dine Feil og Brost, Din Skyld paa Gud er skreven, Guds Søn har os forløst.

6. Sæt Tillid til Guds Naade, Gud er ei grim og vred, Men haver overmaade Til dig stor Kjærlighed; Derfor Du fast skal holde Med Tro og Von til Gud, Lad Intet dig forvalde At slukke Haabet ud.

7. Jeg vil saa gjerne sjuuge Om Jesu Kjærlighed; Men at min Sjæl og Tunge Saa lidet kan og veed, Jeg har en Gnist fornummet Deraf udi mit Bryst, Men aldrig har jeg kunnet Udfige det med Yst.

8. Jeg ønsker at de Sjæle Som end i Verden er, Og endnu tungsomt tralle — Har Synd og Verden kjær, Jeg ønsker at de kunde Guds Fryd i Hjertet faae, Da gif nok snart tilgrunde, Den Syndelysts Attraa.

9. Jeg tidt har Længsels Smerte At komme Jesum nær, Jeg føler i mit Hjerte, At have hannem kjær. Vor Jesum ret at fatte, At tro og have kjær, Det høiest er at fatte Af alt som var og er.

10. Til Jesu Pris og Ære Jeg gjerne sjunge vil;
Men kan det ikke lære, Gi heller værd dertil; Hvem kan
i Stovets Hytte Besyngte Himlens Gud? Kun den som
bort faar flytte Dg bliver Jesu Brud.

11. Da skal vor Lovsang klinge Langt meer end her
paa Jord, Der skal vi glad os svinge I saligt Engle-Chor,
Did skal ei Synden komme, Der skal ei Sorgen bo, Der
skal vi blandt de Fromme Faa evig Fred og Ro.

12. Fra Verden, Sorg og Klage, Du Modgangs Sor-
geland Jeg nu vil Afsted tage Fra dig, jeg Syndens Mand;
Jeg længe nok har sanket Af den forbudne Frugt, Jeg
har det bittert anket Ved Guds Aands vise Dugt.

13. Vist dor jeg paa en Maade, Som meget grusom er;
Men skulde jeg mig raade En Dod at vælge her, Da vil
jeg heller taale for Dren bli'e nedlagt, End piinsomt do i
Sale Dg allerstørste Pragt.

14. Der er en magtig Herre, Han og bag Doden staar,
Han kan min Hjælper være, Han vil, og han formaar. At
tro paa Christ, er Verge Mod Satan, Synd og Dod,
Han skal min Sjæl nok berge Dg tage i sit Skjod.

15. Farvel nu Jordens Sonner Dg Døttre ligesaa,
Gud eders Godhed ionne, Stor Tak jeg sige maa, I har
mig kjærligt spiset Med Gunst og Villighed, Medlidende
Jær viset; Gud lonne i mit Sted.

16. Naar i Ansægnings Hede, Jeg tidt bedrovet sad,
Da var snart En tilrede At gjøre mig lidt glad, En vil
mig Tjenest' vise, En anden Miskundhed; Det har mig skaf-
fet Lise Udi min Uselhed.

17. Jeg kan ei her opregne Enhver for sig især; Men
Gud vil Eder tegne — Han kjenner hvem I er, Sjæle, som
jeg ei kjendte, Har Godhed viset mig; Til Gud jeg da op-
sendte Et Suk, min Ven, for dig.

18. Farvel! Farvel! jeg siger, Nu gaar jeg snart af-
sted, Min Sjæl til Glædens Rige, Min Krop i Graven
ned, O Jesu ræk mig Handen, Et Trostens Ord mig giv,
Hjælp gjennem Dødens Vaande Min Sjæl til evigt Liv!